

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ὁ Κόριος Λαμπρὸς· δηλο-
ποιεῖ οὕτως·

Ἐπειδὴ ἡ περίστασις ἐγένετο
τοῦ ἡ.θ.αν. ὅλες ἀνάσσειν,
(γιατὶ ὡς καὶ ὁ ἄν.ρορὸς
τοῦ τόρα ὑστερὰ ἔγανεν τὸ
βῆμα του ἀπὸ τὰ χ.ρ.τιά.) ἡ
ἐκμετρίδα του, ποῦ ἔως τῶρα
ἔμεινε τὸ λαμπρὸν ἐπώνυμον,

«Φωνὴ τοῦ Ιουίου καὶ Ῥήγας»

Θέλει υποχρεωθῇ νὰν τ' ἀρή-
τῃ στὴν ἄλλην ἐξαμηνίαν,
καὶ νὰ παρουσιασθῇ μὲ τὸ
ταπεινότερον, ἀλλ' ἀρμ.δ.-
ότερον διὰ τὰς περιστάσεις.

«ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΑΡΔΟΥ
ΚΑΙ ΦΑΝΤΕΣ.»

ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥ,

Συνδρομὴ προπληρωτέα,
Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους καθ' ἐξα-
μηνίαν Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Obstat aliis aliud (Ovidi)

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμμὴ 66.
πλαισίου 2.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα εἰς τὸ
Τυπογραφεῖον ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς τὸν
ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς «Ἀποθήκης
Διαβόλου.»

ΤΟΜ. Β'.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 16 Ἰουνίου 1860.

ΑΡΙΘ. 17.

Παρατηροῦμεν πρὸς τὸν φίλον Παρατη-
ρητὴν ὅτι, καταχωρήσας, εἰς τὸν 118ον. ἀ-
ριθμὸν του, Ἀναφορὰν Ἀλξουραίων πρὸς τὴν Α.
Ε. τὸν Λόρδον Μέγαν Ἀρμ.στὴν, αὐθαίρετως
καὶ ὁσυστόλως ἐσφετερίσθη τὰ δικαιώματά μας,
καθὼς τὸ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος ὑπόμνημα, διάτε τὴν
ἐπιγραφὴν τῆς ὕλης, καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ
αὐτοκτεμένου, ἀποκλειστικῶς καὶ ἀδιαφιλονεικῆ-
τως ἀνήκει εἰς τὸν Κυκεῶνα μας, ὅπου καὶ
σπεύδομεν νὰ τὸ μεταφέρωμεν, μετενεγκόντες
αὐτὸ εἰς τὴν καθομνηλουμένην πρὸς διευκόλυνσιν
τῆς διαδόσεως, καὶ ἐπέκτασιν τοῦ δημοτικοῦ κύ-
κλου του.

ΟΜΠΡΟΣ ΣΙΝΗ ΛΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ ΤΟ
ΛΟΡΑ ΜΕΓΑΛΟ ΑΡΜΟΣΤΗ.

Ἀναφορὰ καὶ πράγματα τῶν κατοῦρρεϊμένων
κατοίκων Ἀλξουρίου, γιὰ 100 στρατιῶτες καὶ 1
Τρουμπέτα.

Μιτ. ὁ ρ. δ.

Ὅλα ὅλα οἱ Γροστολιῶτες — Οἱ Γροστολι-
ῶτες Θέατρο — Οἱ Γροστολιῶτες Θυλακαῖς —
Οἱ Γροστολιῶτες φανάρια — Οἱ Γροστολιῶτες
σπιανάδα — Οἱ Γροστολιῶτες καμπάνα — Οἱ

Γροστολιῶτες Ἐπαρχο — Οἱ Γροστολιῶτες Δε-
σπότη — Οἱ Γροστολιῶτες Λύκεια — Οἱ Γρο-
στολιῶτες Ἀρχοῦδες — Οἱ Γροστολιῶτες συν-
τράδους — Οἱ Γροστολιῶτες τραμποῦρλα — Οἱ
Γροστολιῶτες Πόρτο — Οἱ Γροστολιῶτες μῦλο
— Οἱ Γροστολιῶτες Μουσική!.. — καὶ ἑμᾶς, ἡ
τίποτι δὲν μᾶς στέρνεται, ἡ μᾶς στέρνεται καὶ
μᾶς ἔχετε πρίμματα ποῦνε χειρότερα ἀπὸ τίπο-
τι!.. Μὰ ὑπομονὴ γιὰ τάλλα, μὰ ὡς καὶ τοὺς
πενήντα δύο στρατιῶτες ποῦ μᾶς ἐστέρνετε μᾶς
τοὺς ἀσκηόσετε;.. μὰ ὡς καὶ τὴν Τρουμπέτα
ποῦ μᾶς εἴχετε μᾶς τὴν πύρετε; τὴν τρουμπέτα
ἐκείνη, ποῦτανε ἡ διασκέδαί μας, ὁ γλεντζές μας
καὶ τὸ ἀθῶο μας ξεδομα! Πόσοι καὶ πόσοι δὲν
ἐσυμαζονόμασε καὶ δὲν ἐτριγυρίζαμε τὸν Ἰγγλέζο
ποῦ τὴν ἐπαίξε γιὰ νὰν τονε κύνουμε χάξι! Ἀ-
νάμεσα στάλλα μᾶς ἐχρσίμευε καὶ γιὰ τὴν ὄρα,
— ὅτοι ἔχουνε ρολόγια τὰ βάνανε μὲ τὴν τρου-
μπέτα, καὶ οἱ φτωχοὶ πάλαι ὀδηγεῖόντανε καὶ κεί-
νοι ἀπὸ τὸν ἡρόν τῃν καὶ νερσίουνε τὴν τάδε
ἡ τὴν τάδε ἐργασίαν, καὶ γιὰ νὰ σχολένουνε ἀπὸ
τῆς δουλειᾶς τους — τὰ μοληταρούδια ἐπτενανε
σκολιότους μὲ τὴν τρουμπέτα — Οἱ ὑπάλληλοι
στὰ γραφεῖα τους μὲ τὴν Τρουμπέτα — Ἐγευό-
μαστε, ἐδειπνούσαμε καὶ ἐπεφταμε μὲ τὴν Τρου-
μπέτα! — Μίαν ἀρκόντησα ἐμήναε τὸ ἄλληνῃς
πολλὰ προσκυνήματα καὶ πῶς, ἀν ἦτανε σπῆτι τὸ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΟΥ

ἐπόνομα, με τὴν Τρουμπέτα, ἤθε πάει νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ. Καὶ τόσο πολὺ εἴμαστε συναιθισμένοι σὲ τούτῃ τῇ στρατιωτικῇ τάξῃ ὅπου, τὸ πιτεύεις Ἐξωχότατε; ὡς καὶ τῇ χρεία μας τὴν κάνιμε με τὴν Τρουμπέτα! — Φαντάσου σὲ τῇ ἀταξία καὶ σύγχυσι βρισκομάστε, τώρα ἐξ αἰτίας τῇ Τρουμπέτας ποὺ μᾶς ἔλειψε!.. ποὺ ἔλειψε τοῦ γυγαίῳνε μας γιὰ στῇ ἐπίσκεψας. — πῶλειψε τοῦν παιδιῶνεμας γιὰ τὸ σχολιότους. — πῶλειψε οὐλονῶνεμας γιὰ τῇ χρείαις μας! — Ἐπειδὴ καὶ, κατὰ δυστυχία μᾶς ἔμειψ ἄλλο δὲν εἴμαστε παρὰ ἡ μικρογραφία, ἡ γιὰ νὰν τὰ ποῦμε ἑάστερα ἡ μελοιογραφία τοῦ Ἀργοστολιοῦ, τέτοια ἀναλογία ἔχει καὶ ἓνα μας ἓνα μας πρόσωπο, ἐπάγγελμα, ὄρχεῖο ἡ πρῶμα με ἐκεῖνα τῇ πέρα μάντας, καὶ τούτα σου τὰ ὀρίζουμε τῇ Ἐξωχότη σου, γιατί ξέρουμε πῶς μᾶς ἀγαπᾶς, καὶ πῶς δὲν θέλει ποτὲ σου ξεφύγει λόγος ὁμπρὸς σ' Ἀργοστολιότη! Ὀρίζεις λ. χ. νὰ εἶδῃς τὴ σάτυρα τοῦ Δικαστηρίωνε τοῦ Ἀργοστολιοῦ: περιεργάσου, τὰ κολοσσαῖα, καὶ δυσανάλογα σαρδελοδικαστήρια μας! δὲ σὺ φαίνεται πῶς μοιάζουμε, ὡς γιὰ τοῦτον με κειὸ, τὸ λαὸ ποὺ ἐκατοίχαιε μία χωροπούλα, πούτανε ὅλη πόρταις;... Σὺγχρινε τὴ βουλισμένη μας στίβα με τὸ τελωνεῖον τους. — Τὴ Βρύσι μας με τὸ Μέτελα. — Τὸ Νυχτοκάντυλο τοῦ Πόρτου μας, με τοὺς περίφανους φανούς τ' Ἀγ. Θεοδώρου καὶ τοῦ Βαρδιάνου! — Τὸ μόλομας, ποὺ δουλεύεται δουλεύεται καὶ ποτὲ δὲν αὐγατίζει με τὸν ἐδικόνε τους!...

Δὲ θέλουμε Ἐξωχότατε νὰ πῆσουμε σ' ἀτομικότητες, ἐξ ἄλλῃως ἤθελε σου ἀποδειξοῦμε πῶς τέτοια ἀναλογία ὑπάρχει καὶ μεταξὺ τοῦν ὑπαλλήλωνέ μας καὶ τοῦν ἐδικῶνε τους!...

Μὰ ἐκεῖνη ἡ πενηνταριὰ οἱ στρατιῶτες, ὅπου ἐκάνανε δύο γύρους, ὅτο βαστάει ὁ μόλος μας, καὶ ἐκεῖνος ὁ καλὸς Τρουμπετιέρης (ἁμαρτία ποὺ δὲν ἦτανε χριστιανός!) ποὺ γιὰ νὰ μᾶς φχαριστᾷ μᾶς τὴν ἐπαίξε ὅλη μέρα! — μᾶς ἐφαινότανε ἐμᾶς τοῦν καυμένονε ἓνα ὁλόκληρο τάγμα νὰ κάνη ρεστίτσι, μία ὁλόκληρη Μουσικὴ νὰ πιανίτζη! — Τώρα ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ἀπανο θαλμένη, βέβαια, ἀπὸ τοὺς Ἀργοστολιῶτες δὲ μᾶς ἔχει ἐδῶ παρὰ 18 στρατιῶτες! ἀκοὺς 18 στρατιῶτες! καὶ τ' Ἀργοςτόλι 500!!... Χαίτακε 18 στρατιῶτες, καὶ χωρὶς Τρουμπέτα! —

Ἀκοὺς νὰ εἴνουνι τὸ Ληξουρι χωρὶς Τρουμπέτα! — Τὸ Ληξουρι ὅπου ἔχει ἴσωνε, καὶ ἴσως μεγαλύτερον πληθυσμὸν ἀπὸ τὸ Ἀργοςτόλι! Τὸ Ληξουρι ὅπου ἀπάζει, ἀπὸ γλυκὸρίζο μοναχὰ, ἓνα ξαφνικὸ λίρες σὲ ταμεῖο! Ἐποῦτα εἶνε τὰ δίκαια παράπονα ὅπου οἱ λαοὶ τῇ Παληκῆς, με ὅλο τὸ πρεπούμενο σέβας ἐθελήσανε νὰ καθυποβάλουνε στὴν

Ἐξωχότητά Σου, διὰ μέσου τῆς παρούσης ταπεινοτάτης ἀναφορᾶς, — παραπόνα ποὺ ἐπιφυλάτουνται νὰ σοὺ κάμουνε καὶ διὰ ζώτης φωνῆς, μόλις εὐτυχήσουνε νὰ σὲ ματαπολαύσουνε εἰς τὴν Πόλιν τους, γιὰ νὰν τ' ἀκούσης ἀπὸ τὰ ἐγγλωττα στόματα τῶν Πολιτῶν Μαρέντου καὶ Πλεμόνη. — Ἐλπίζουμε, ὡς τόσο, πῶς ἡ αἴτητη μας θὰ εἰσακουσθῇ, καὶ πῶς θὰ διατάξης *per es* *gresso* τῇ στρατιωτικῇ ἀρχῇ νάχῃ νὰ μᾶς στείλῃ 100 στρατιῶτες καὶ τὴ μεγαλύτερη Τρουμπέτα τοῦ τάγματος, γιατί χωρὶς Τρουμπέτα δὲν ἡμποροῦμε ἄλλο νὰ βιστάξουμε!.. καὶ σὲ κάτου κάτου τῇ γραφῇ ἡμπορεῖ νὰ τύχῃ καὶ κίμμία ἐπανάστασι!.. — οἱ Ληξουριῶτες, καθὼς γνωρίζεις εἴμαστε ἐμου καὶ πολλοὶ, ἐμου καὶ ἀψιοὶ, μὰ με 100 στρατιῶτας ἀπ' ὁμπρὸς καὶ με μία Τρουμπέτα ὀπίσθε μᾶς κάνεις ὅπως θέλεις! — Ἐξωχότατε, γιὰ τὸ θεῖο σκέφου καλὰ τὴν ὑπόθεσι καὶ δειξέ, καὶ σὲ τούτῃ τὴν περίστασι, τὴν συμπάθειά Σου γιὰ μᾶς, καὶ τὴν καλοκαγαθία Σου, ὅπως πάλε μᾶς τὴν ἐδείξεις — νάχῃς γειὰ καὶ χαρὰ καὶ τὴν Κυρά τὴν Περλιγκοῦ βοήθεια!..

(Ἀκολουθᾶνε ἡ ὑπογραφαίς.)

ΣΗΜ. ΔΙΑΒ. — Ἐκεῖ πῶς ἔχουνε δίκην οἱ Ληξουριῶτες, ἔπρεπε νάχῃ κανεῖς τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά ἀπὸ πέτρα γιὰ νὰν τάρνηθῃ, γιατί γιὰ νὰ πῇ κανεῖς τὴν ἀλήθεια, ἡ Κυβέρνησέμας τοῦ μεταχειρίζεται πολὺ ἀσχημα! καὶ δὲν τοῦ θεωρεῖ παρὰ ὅαν τὰ μηδενικά τοῦ πληθυσμοῦ μας! μὰ τί νὰ γένῃ ἂς ἔχουνε ὑπομονὴ! ἡ Κυβέρνησες ἔτσι τόχουνε, μεταχειρίζονται πάντα τῇ ἐπαρχίαις ὡτὰν μερικοὶ γονεοὶ τὰ θυλικά τους παιδιὰ, πούτάχουνε πάντα παραβλεμμένα, ἀνακουτισμένα, κλεισμένα, βρομερά καὶ ξυπόλυτα, γιὰ νὰ φχαριστάνε, νὰ στολίζουνε καὶ νὰ ρετιβούνε τὰ σερνικά τους: — Μὰ ὅσο γιὰ τὴν Τρουμπέτα ἐμεῖς τοῦ ἐσυμβουλευόμε, ἴπια νὰν τοῦς στείλῃ ὁ Ἀρμολτῆς τὴ δική του, νὰ μεταχειρίζονται ὡς τόσο ἐκεῖνη τοῦ Μαρέντου...

ΜΠΟΥΣΟΥΛΟΤΟ

Ο ΣΟΡ ΔΙΣΓΑΡΑΣ,

ΚΟΥΤΣΟΥΝΑΣ ΤΟΥ ΣΟΡ ΛΟΜΠΑΡΔΟΥ.

Καλῶς ὁρίστετε, Κύριε Δισγαρά, ἐμεῖς πρέπει νὰ σὲ δεχθῶμε καὶ σὲ δεχοῦμε, ἐπεὶ ὁ παρούσας ἀπὸ τὸ Σὸρ Λομπάρδο ὁ ὁπῆς ἀνὰ μ. π. ὁ ὁπῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρουσιάσῃ καὶ τοῦς φίλους τοῦ. Μᾶς συγχωρεῖ ὁμῶς, δεχόμενοι σὲ, νὰ σὲ ἀρήτωμ' ἐκεῖ, καὶ νὰ διευθυθῶμε πρὸς τὸν Κύριον Λομπάρδο, πραγματικὸν γραφεὶς τοῦ φυλλαδίου πρὸς τὸν Κύριον Μπαχμή.

Πῶς νὰ μοῦ ἐξηγήσης; Κύριε Λομπάρδε, τὸ μπου-
σουλιερίτικο τοῦτο: πῶς δηλαδὴ ἐνῶ ἔγραφε εἰς
τὴ Φωνήσου (ἀριθ. 25.) πῶς δὲν καταδέχσαι νὰ μοῦ
ἀπαντήσης, ἐτοιμάζεις ἐνταῦθ' ἑμὴν ἀπάντησιν ἢ ὅποια
ἔμελλε νὰ τυπωθῇ μὲ δανεικὸ ὄνομα!... Ἐλπίζεις ἴ-
σως ὅπως τὸ κοινὸν ἤθελε πιστέψῃ πῶς, τῷ ὄντι, τὸ
φυλλάδιον ἐκεῖνο εἶναι γραμμένον ἀπὸ τὸν ἀρχιδιάκον
Λισγαρά, καὶ πῶς τοῦ, ἂν ἤθελε τὸ ξέρης, ... ἢ δὲν
τὸν ἄφηνες νὰν τὸ τυπώσῃ, ἢ ἤθελε γράφῃς ἐνὶ Ἀ-
πάντησιν, Κονισάμου Ἀπάντησιν, πῶς νὰ καίαιτο τὸ
Λασκαράτο; Αἶ, Κύριε Λομπάρδε, τὸ Τυπογραφεῖον ἢ
Λογὴ εἶναι τὸ Τυπογραφεῖον σου, τὸ ὕψος τοῦ φυλλαδίου
εἶναι τὸ ὕψος σου, κ' ἐκεῖνὰ πού 'μπορεῖ νὰ πῇς
εἰ, ἔλα 'κεῖνα πού εἶπες: ἀθλιότητες, ἀθλιότητες, τὰ
πάτα σου ἀθλιότητες!

Ἐκείνη σου ἡ ἀπάντησις, σὰν ὅλα σου τ' ἄλλα γρα-
ψήματα, εἶναι κ' αὕτη καμωμένη γιὰ τοὺς χαμᾶλη
διδ. Ὡς καὶ σὲ τούτῃ σου τὴν ἀπάντησιν ὁ Λασκαράτος
εἶναι ἄθεος, ὁ Λασκαράτος ἐπερίπαιξε τὸ Χριστὸ, ἐσα-
τύρωσε τὴν Παναγίαν, συμβουλευε τὴν Προστασίαν νὰ
ἔορσῃ τοὺς πατριώταις, τὸν ἀφορέτανε οἱ παπάδες, ...
καὶ τὰ λοιπὰ ἄλλα, ὅσα 'μποροῦνε νὰ 'φχριστήσουνε
τοὺς χαμᾶλιδες, καὶ νὰν τοὺς ἐρεθίσουν' ἐναντίον τοῦ
Λασκαράτου!... Διὰ τιμίους νοήμονας δὲν ἔγραψες ποτὲ
Κύριε Λομπάρδε. Ἐκεῖνο εἶναι τὸ μέρος τὸ 'δικό μου.

Ἐσεῖς οἱ γαλιῖτοι, ἔχετε κ' ἐσεῖς τὴν θρησκείαν σας,
θρησκεία συνιστάμενη σὲ κλεψίαις, μέτα σὲ σαρκί, στρα-
λατιανίαις εἰς τὴ δημοσιογραφίαν, στραγγουλίσματα δια-
μέσου συμβολαίων, δουлкаμαρούνης διαμέσου μπου-
σουλιό καὶ γυαλιῶν, δανείσματα ψευδομαρτυρῶν, δι-
αβολίαις, προδοσίαις, κιδδήλωσες, ψευτιῖς καὶ πλαστο-
γραφίαις... Τέτοια εἶναι ἡ πραγματικὴ σας θρησκεία
ἐσὲς τῶν, κατὰ τὸ φαινόμενον, ὑπερασπιστῶν τῆς Χρι-
στότητας!... Θρησκεία πού ἐπειτα τὴν ἀσπρίζετε
ἀπ' ὅζουθε μὲ λίγη σαρκιστὴ, καὶ μὲ κανένα ἄλλο
εἶδος ἀκόμη φθειρότερο, καὶ θέλετε νὰ μᾶς τὴν περάξε-
τε γιὰ θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ, γιὰ θρησκείαν ὁρθόδοξην!..

Ἡ θρησκεία ἡ 'δική μου, Κύριε Λομπάρδε, εἶναι ἡ
ἐφαρμογὴ τῶν παραγγελιῶν τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὰς κα-
θημερινὰς μου γήσεις μὲ τοὺς ἀνθρώπους.

Καμόνισαι Κύριε Λομπάρδε νὰ δίνης μεγάλον βᾶρος
εἰς τὸν ἄρρεσμόν τοῦ Παπᾶ Μαντσαβίνου, ἐπειδὴ πολὺ
πομπῶς καὶ ἀκατάπανστα τὸν ἐνθουζαῖς εἰς τοὺς
χαμᾶλιδες. Ἀλλ' ἐγὼ σοῦ λέω πῶς: θὰ ἔλθῃ ὥρα πού
ὁ Παπὴ Μαντσαβίνος ἤθελε δώσει προθύμως ὅλα τὰ
κκαὶ συναγμένον πλοῦτον γιὰ νὰ μοῦ 'μαζύῃ. Ἡ
ὥρα τοῦτο θὰ εἴ' ἐκεῖνη τῆς ἀγῶνας τοῦ.

Ἡ βλαστήμιας ὅπου λές ὅπως κάνω τοῦ Χριστοῦ,
τῆς Παναγίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, θὰ σὲ ὠρελήσουν'
ἐγὼ, καὶ θὰ μὲ βλάψουν ἐμεῖς, μέτα σὲν ὕστερον ὄχι
ὅπου δὲν πειρῶμαι οὔτε νὰ σὲ ψεύσω, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐσὺ
εἶσαι μέτα σὲ στοιχεῖον σου, σὰν τὸ γουρῦνι μέσα σὲ
βουλά. Ὡς σὲ δείξω καὶ δῶς: πάντα περτωτότερον γαλιῖτο
συκοφάντη καὶ παληνὸν, ὡς ἐλπίς εἰς τοὺς τιμίους—
νοήμονας, οἱ ὅποιοι θέλει σὲ συγχωρῶν ἀκόμη περτω-
τότερο, καὶ θέλει σὲ ἀπορῶνους ὡς ἀληθινὸν ἄρρεσμέ-
νον, ἀρρεσμένον διὰ τὴν ἀρρεσμένην διαγωγή σου.

Ὁ Κύριος Μαρκόπουλος δὲν θέλει κάμει ποτὲ γραπ-

τὴν διαδήλωσιν ὅτι δὲν μοῦ υπαγόρευσε τὸ ἀχρίστιον
ἐκεῖνο γεγονός διὰ τοῦ ὁποίου ἐν καιρῷ χολόρροιας ἐ-
πάρχυνε τὰ Κοιμητήρια τῇ Ζάκυνθος ἀπὸ σώματα, καὶ
τὴ σκούλχου ἀπὸ χοήματα. Ὁ Κύριος Μαρκόπουλος,
φοβούμενος τὸν διὰβολικὸν σου χαρακτήρα, μπορεῖ νὰ
ἐδελίκαται καὶ νὰ ἤπῃ προφορικῶς μόνον κατὰ
ποῦ δὲν ἔπρεπε νὰ εἰπῇ, ἀλλὰ δὲν θέλει ποτὲ τὸ δώσει
γραπτὸν, ἐπειδὴ ἔθελε μὲ βιάσει νὰν τότε πικράνω.

Ἀσχυρίζεσαι ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἡ πρόωγὴ Κυρία
Ῥόση νὰ μοῦ υπαγόρευσε ὅσα μοῦ υπαγόρευσε. Αἶ, Κύ-
ριε Λομπάρδε, ἂν ἔχῃς τόλμην ἀρκετὴ νὰ παρουσιασθῇς
ἐμπρὸς τῆς παρουσιάσου τῆς, καὶ θέλει βεβαιωθῇς ἀπὸ
τὴν ἀρχόντισσα ἐκείνην τὴν ἰδίαν. Ἡ ἀρχόντισσα ἐκείνη
εἶναι γιομάτη ψυχῇ, καὶ βίβω στοίχημα, Κύριε Λομ-
πάρδε, πῶς τὴν ἀπόκρισιν ἤθελε σοῦ τὴ δώσει μὲ τὸ
παπούτσι τῆς.

Τὸ νὰ ἀπεικασθῇ εἰς ἐμὲ ἡ εἰς εἶναι τὸ ἄκρον τοῦ
ἐξευτελισμοῦ; Πολὺ καλὰ, Κύριε Λομπάρδε, ἐρῶσαι
λοιπὸν εἰς τὸ ἄκρον τοῦτο τοῦ ἐξευτελισμοῦ, ὅταν τό-
σαι φορὲς ἀπειτάνθῃς εἰς ἐμὲ γιὰ νὰ μὲ διαβάλλῃς κων-
τὰ στοῦ: χυδαῖους. Ἀν ἤθελε ἀποταυθῇς τιμίως εἰς ἐ-
μὲ, δὲν ἤθελε ἐξευτελισθῇς, Κύριε Λομπάρδε! ἀλλ' ἡ
ἀτιμίαις ἐξευτελίζουν' τὰ ὑποκείμενα, καὶ τοῦτο εἶν' ἐ-
κεῖνο πού σοῦ ἐσυνέβηκε. Ἡ ἀτιμίαις σου σὲ ἐξευτελίσανε.

Ἐγὼ δὲν πειρῶμαι νὰ ἀποκεφαλίσω τὴν ὑπόληψίν σου.
Ἐγὼ δὲ θέλω πᾶρι νὰ σὲ βάλω στὸν τόπον σου. Ἡ ὑπό-
ληψις πού σοῦ πρέπει στὴν κοινω.ία εἶναι ἡ ὑπόληψις
ἐνὸς γαλιῖτου.

Μὰ, Κύριε Λομπάρδε, μὴ κάποιον πᾶρ πού ἔλι-
ξες: τώρα πλέον μ' ἐμὲ, ἔπρεπε νὰ ἤθελε σὲ διδάξῃ
πῶς ἀπὸ ἐμὲ δὲν ἔχεις τίποτα νὰ κερδέσῃς, κ' ἔπρεπε
πλέον ν' ἀπορῶσθῃς, μὰ νὰν τὸ ἀπορῶσθῃς μὲ τὴν
ἀλήθειαν, ἔσ' ἐκάνου' ἴτως καὶ φορὰ νὰ νομίζῃς πῶς μ'
ἐκείνην τὴν νύκτ' ἰδέα πού σὸρρεται θὰ βίβῃς τὸ Λασκα-
ράτο ἀπουκίτου στὰ πόδια σου. Τοῦ κίκοι, Κύριε
Λομπάρδε! ἡ φιλαυτίαν καὶ ἡ φιλοτιμίαν σου σὲ γελᾶν.
Κάθε πού νομίζεις νὰ ἔχῃς τὸ Λασκαράτο ἀπουκίτου
στὰ πόδια σου, δὲν ἔχεις ἀπουκίτου στὰ πόδια σου πᾶρι
τὸ Σε.σ.μ!... Κάθε φορὰ πού πέρνεις τὸ κοντέινερ νὰ
γράφῃς ἐναντίον μου, δὲν κάνεις πᾶρ νὰ ἐτοιμάζῃς μὴ
μετάγωναι γιὰ τὸν ἐκτότον!...

Σ' ἐσὲς τώρα, Κύριε Λισγαρά. Δός μου τὸ χέρισον
νὰ σὲ παρουσιάσω στοὺς συνάδελφούς μου δημοσιογρά-
φους τῆς Ἑπτανήσου:

Ἰδοὺ, Κύριε, σὲ παρουσιάζω τὸν Κύριο Λισγαρά.
Δημοσιογράφος κενόκοιτος, καὶ, καθὼς λέει ὁ φίλος μου
ὁ Κωνσταντίνος, μὲ ὅλους 'βγαλμένους ἀπὸ τὸ Κ.α.
σόνι! Ἡ βελόδα σου εἶν' ἀκόμη κορυφαχτισμένη! Ὁ-
ποιοῦ τοῦ χρειάζεται ὑπογραφή, ἐδῶ ὁ Κύριος Λισγα-
ράς τότε δουλεύει... Μὰ ὁ Κύριος Λισγαράς εἶναι
σερβίτσις, καὶ ἔχει ἄλλα πατήματα... Εἶναι
ἄνθρωπος τοῦ Λομπάρδου, καὶ ὁ Λομπάρδος δὲ συνάβει
νύχην ἐνὶν ἄνθρωπον γιὰ καὶ δούλο... Ὁ Λομπάρδος
ὁ Σ.β.ρ. Λομπάρδος τὸν ἐκείνους... Συνήθως
ὁ Λομπάρδος τότε μεταχειρίζεται σὲ Νοδάρτου...
ὄντας ἐμῶς: ἔχει χάρις γιὰ μάρτυρες τότε καὶ μάρτυ-
ρα!... καὶ ὄντας τότε θέλει καὶ συγγραφέα, τότε κα-

Ἰνὰ μὴ ἀφῇς νὰ ἰσχυρῶν. Ἡ φιλαυτία σου καὶ ἡ φιλοτιμία σου

καὶ συγκροτῶν!... Προχθὲς μὲς τὸν ἔκτεκε καὶ ὑποψήφιστος!... μετὰ τοῦτο τὸ ὑπερὸς ἦσαν ἡ ἀντιμεταβολὴ τοῦ γὰρ ὅλες ἴσως τὴν ἀπερατρίαν, τοῦ δουλείας. Εἰς τὴν λόγῳ, ὁ Αἰσχυρὸς εἰς τὰ χέρια τοῦ Δημοκράτου εἶναι τὰς μεγάλας Κούσας, ὅπου ὁ Δημοκράτος τότε ἔγινε κατὰ τὴν περίστασιν. Σὺς τὸν συστήνω, Κύριε,... Εἶναι ἄνθρωπος καλῶν ἡθῶν καὶ μόνον ὑπόπτον διὰ γὰρ (1).

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΣΥΝΤΑΚΤ. ΑΠΟΘ. ΔΙΑΒ.

Δὲν παύσονται νὰ ὑπερασπίζωμεν τὸν Αἰσχυρὸν ἀπέναντι τοῦ Κινοῦ κατὰ τὴν χαρτερῶν, ἀνυποστάτων καὶ ἀλλοτρίων συκοφαντιῶν τοῦ Κυρ. Λομβάρδου καὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν του νεοσπύτων, εἴτε Αἰσχυροὶ, ὁνομαζόμενοι εἴτε Κούσιδες εἴτε Λαλίδες.

Ὁ Αἰσχυρὸς ἔχει μόνον τοῦ νὰ ὑπερασπίζῃ καὶ ἡ γνώμη τῆς νοήμονος καὶ ὑγινοῦς ἀριστείας τοῦ Κινοῦ τῆς ἑπταήτου ἐκρύβη ἤδη, ὡς ὠρεῖται, ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀποδείξεις δὲ τούτου ἔστω διὰ καὶ αὐτὸς ὁ Κυρ. Λομβάρδος, μὴ δυνάμενος νὰ διαψύσῃ τὴν ἐκθεσὶν τῶν ἀχρειστιῶν γυναικῶν του, καὶ μὴ ἀποτολμών, ὡς φαίνεται, νὰ ἐπιτεθῇ αὐτοπροσώπως καὶ παρὸν κατὰ τοῦ Βιογράφου τοῦ Αἰσχυρῶν, ἀνγκασθεὶς νὰ δανεισθῇ ξένον ὄνομα κατὰ τὴν τῆς νὰ ὑπερασπίζεται ἀπὸ ἐν Αἰσχυρῶν. — Ἡ ἐκλογὴ μόνον τούτου συνηγόρου ἀρκούντως ἀποδοκνύει τὴν χαρτερῶν, τὸν ἐκούσιν ἐξουσιασμένην καὶ τὴν ἀπὸ τῶν τοῦ Κ. Λομβάρδου — Ἡμεῖς δὲ διὰ νὰ καταδείξωμεν εἰς ἀνεργέστερον, τίς ὁ παρὰ τῶν Αἰσχυρῶν καὶ Λομβάρδων ἀποκαλούμενος ἀνὴρ ἡθικός καὶ ἀδύνατος Αἰσχυρῶν, καταχωροῦμεν περικοπὴν ἐπιστολῆς, ἣς φέρεται καὶ ἰδιωτικῶς καὶ οὐχὶ δημοσιογραφικῶς ἢ πρὸς ἐπίδειξιν, μὲς ἐστὲλλετο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀλλοῦ Αἰσχυρῶν, ὅπου τὴν ἡ παρανόμους καὶ ἡ παρεξηγητὴς ποιητικῆς τοῦ καταχωρηθέντος εἰς τὸν ἱσθμὸν ἀριθμὸν ἐξέρχεται καὶ διετάχθη τινεῖς ἐκ τῶν ἀνεργέτων τῆς Νήσου Ζακύνθου ἐπὶ κεφαλῇς ἔχοντας τὸν ὄνομα Λομβάρδον, ὅστις διὰ τῆς Φωνῆς τοῦ (ἀρ. 21) διεκρίθη Σταυροφωρίας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριῶν, ἐπικαλούμενος τὴν ἰσχυρὴν ἀρωγὴν τοῦ Ἀνατολικοῦ Κύματος κατὰ τῶν Παπικῶν καὶ Προτεσταντικῶν προπαγανδῶν, ἰδίως δὲ κατὰ τῶν Λύκων, Ἑωσφόρων καὶ Ἀποτολμῶν διαβόλων, ἀποτολμῶν τῶν ὄντων νὰ προσβάλλωσι καὶ ἐπὶ πᾶσι ἔξωσι τὰ ἱερώτερα δόγματα, οὐ μόνον τῆς Ὁρθόδοξίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν γένει! Ὁ Κ. Λομβάρδος, ἐξιστάμενος ὅλος ἐν Ἀγγλικῇ ἐκτάσει εἶχε, ὡς φαίνεται, ἡ σφοδρὴν διακρίσιν τοιαύτα ἐπιτίμια, τὸ ἄλλα τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου του, ἄλλα ἀπάλλοντα, οὐ μόνον πρὸς τὴν ἡθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν βέλων δογματικῶν τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως, τῶν ὁποίων κηρύσσεται ὑπὲρ πάντων, — ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐπιστολὰς ἐν

γίνεσι οἰκονομικῶν, ἔστω καὶ τῆς ἀλλοκοτέρας ὁρμητικῆς, καὶ πρὸς αὐτοὺς τῆς φύσεως τοῦ Νόμου!.. Ἀλλὰ εἰς τὸ πρεκείμενον: Ὁ Αἰσχυρὸς ὡς φαίνεται συμερισθεὶς καὶ αὐτὸς, τότε, τοῦ δις γαμοῦ ἐκείνου παρὶ τῶν ὁρμητικῶν ἀρχῶν μας, μὲς ἔγραψε:

Ζακύνθος, 3 Μαΐου 1860.

Φίλτατε...

Εἰς τὸν αὐτὸν Χριστὸς ἀνέστη δὲν τὸ ἐνὸς, καὶ δὲν τὸ ἐνὸς. Εἰς κάποιον δις γαμοῦ νὰ ἐλπίσῃ εἰς αὐτό, τὸν ἐμπαιγμὸν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειτα ἀπὸ μου ἐπὶ τὴν ἰδέαν τούτην, τὸ ἐξαπατάσθαι, ἀλλὰ ἐξακολουθῶ νὰ μὴν τὸ ἐνὸς, καὶ μόνον δὲν ἐμπορῶ νὰ ἀντιτείνω εἰς τοὺς δις γαμοῦς τοὺς τὴν ἀσέβειαν, γὰρ τὸ δίκαιον ποῦ δὲν τὸ ἐνὸς. Ἐπιθυμοῦσα νὰ μου γράψῃς κατὰ πλάτος τὸ νόημα τοῦ ἀλλ' ἐν τὸ νόματι εἶναι τῷ ὄντι τέτοιο ποῦ νὰ μὴν ἡμπορῶ νὰ σε ὑπερασπίσω, ὅς ἐκείνη τὴν περίστασιν, ἐπιθυμοῦσα ν' ἀκούσῃς τὰ λόγια μου, λόγια ἐνὸς παιδεμένου στὰ πρίμακα. Ἐπιθυμοῦσα νὰ σκεφθῇς ὅτι, ὁ Χριστιανισμὸς, κατρεμένος ἀπὸ τὴν κατὰ χυμὸς μὲς τὴν ὁπλίσαν οἱ ὁρμητικῶν καὶ πολιτικῶν κερδοσκοποῖ, εἶναι ἡ ὁρμητικὴ τῆς Ἀρετῆς, ἡ ὁρμητικὴ τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁρμητικὴ τοῦ καθ' ἑκάστην ἀνθρώπου πρέπει νὰν τὴν ἔχῃ, νὰν τὴν ἀγαπᾷ, νὰν τὴν ἀσέβεται, καὶ νὰ πασχῇ μάλιστα νὰν τὴν διαδίδῃ καὶ νὰν τὴν συστήνῃ στοὺς ἄλλους. Μοῦ φαίνεται νὰ εἶδα εἰς τὴν ἔξω πορείαν σου, ὅτι προτίθεσαι νὰ ὑπερασπίσῃς τὴν Ἀλθιαν κατὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, τὸ δίκαιον κατὰ τοῦ ἀδικίου, τὸ τίμιον κατὰ τοῦ ἀτίμου, κτλ. καὶ νὰ ἐμπνεύσῃς τὰ ὑπερασπίζόμενά σου στὴν κοινωνίαν. Αἱ, τέτοιαι ἀρετὴς δὲν ἔχει μ' ὑποτίθεται εὐκολότερα νὰν τὴν διαδόσῃς, νὰν τὴν ἐμπνεύσῃς, παρὰ διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ ὁ Χριστὸς σε μὴν τέτοιαν πορείαν, ὅς ἐν τέτοιον ἀγωνίᾳ, οἶμαι εἶναι ὁ μεγαλύτερός σου βοηθός, ἐκεῖνος ὅπου θελεῖ σε κάμει νὰ θριαμβήσῃς ἀπέναντι τοῦ συκοφαντῆς σου, ἀπέναντι ὅλων σου τοῦ ἀντιδίκου. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λητμονήσῃς ποτὲ διὰ ὁ Χριστὸς ἀπόβηκε ἀπάνου ὅς ἐν σταυρῷ γὰρ τὴν ἀγάπην σὲν Ἀλήθεια, δὲν πρέπει νὰ λητμονήσῃς τοῦτο, γὰρ νὰ ἔχῃς πάντα πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ χριστιανισμοῦ! Δὲν τοῦ χριστιανισμοῦ βεβαίως ἐμπαιγμὸς, οὔτε κατεστῆκεν εἰς τὸ πρῶτον τοῦ, οὔτε σε καμμίαν τυχὴν ἀναφερόμενην εἰς αὐτό. Ἀν θέλῃς νὰ περιπατῇς ὁρμητικῶς ἀλλόκοτα ἔθνη, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς ἀξιοφρονεῖς τῇ Θεότητι, καὶ τῇ ὁρμητικῇ τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κατὰ δυστυχίαν τόσα στὴν κοινωνίαν μας, τὰ ὁποῖα ἔχει εἶναι εὐχῆς ἔργον νὰ περιπατῇς οὐκ ὄντι γὰρ νὰ πείσῃς, ὡς ἀντιχριστῶν, χωρὶς νὰ προσάγῃς τὴν τιμὴν ὅπου προπόντως ἀποδίδονται εἰς τὸν Χριστὸν διὰ τὴν Οὐσίαν του. — Ἐλπίζω, φίλε μου, δὲν θὰ σοῦ ἐκτρέψῃς τὴν ἐμπειρίαν μετὰ σκοπὸν, μετὰ ἐπιθυμίαν νὰ σε ὠρελῇς. Ὅσον ἂν νομίζῃς ὅτι δὲν ἐπορεύῃς νὰ λάβῃς τὴν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ σου, δὲν θὰ καμῇς ἀλλοῦ παρὰ νὰ με συμπαθήσῃς, ἀποδίδοντες μόνον εἰς τὸν φιλικόν μου σκοπόν.

Ὁ φίλος σου ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Ὁ ὑπεύθυνος Συντάκτης ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΒΑΛΛΟΣ.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ».

(1). Ἄν ἔλθονε νὰ σε εἰπῶναι πῶς ὁ Αἰσχυρὸς σὺ Νόμος ἀκαταργήθηκε καμμία φορὰ γὰρ πλεονεκτημάτων... γὰρ περικοπὴς παραβιβαζόμενος... καὶ τὰ παρόμοια μὴ πιστεύετε εἰς ταῦτα. Ταῦτα εἶναι ἀπὸ τὴν πύλιν τοῦ Αἰσχυρῶν βλαμμένος ἀπὸ τὴν Προστασίαν, γὰρ νὰ κατατρέξῃ τοὺς πατριώτας...

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΩΡΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΤΕΩΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.Σ3.41 φ1.0017